

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) *United States Polo Association* se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 311, 22.10.2011.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 6. září 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts — Lotyšsko) — Cido Grupa SIA v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-471/11) (¹)

(„Přistoupení nových členských států — Přechodná opatření — Zemědělské produkty — Cukr — Nařízení (ES) č. 60/2004 — Sazba a základ poplatku za přebytečné zásoby“)

(2012/C 331/16)

Jednací jazyk: lotyšština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Cido Grupa SIA

Žalovaný: Valsts ieņēmumu dienests

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Augstākās tiesas Senāts — Výklad čl. 4 bodu 1 a čl. 6 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 60/2004 ze dne 14. ledna 2004, kterým se stanoví přechodná opatření v odvětví cukru z důvodu přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska (Úř. věst. L 9, s. 8; Zvl. vyd. 03/42, s. 125) — Výpočet poplatku z přebytečných zásob cukru držení hospodářskými subjekty — Pojmy „příslušné množství“ a „dotyčný produkt“ v případě cukrového sirupu

Výrok

Článek 6 odst. 3 třetí pododstavec nařízení Komise (ES) č. 60/2004 ze dne 14. ledna 2004, kterým se stanoví přechodná opatření v odvětví cukru z důvodu přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1667/2005 ze dne 13. října 2005, musí být vykládán v tom smyslu, že základem poplatku za přebytečné zásoby cukrového sirupu (kód KN 2106 90 59) je množství bílého

cukru (kód KN 1701 99 10), které se skutečně nachází v tomto produktu, a jeho sazbou je sazba dovozního cla použitelná pro bílý cukr zvýšená o 1,21 eur/100 kg.

(¹) Úř. věst. C 331, 12.11.2011.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 6. září 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administratīvā rajona tiesa — Lotyšsko) — Laimonis Treimanis v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-487/11) (¹)

(„Nařízení (EHS) č. 918/83 — Článek 1 odst. 2 písm. c), článek 2 a čl. 7 odst. 1 — Osvobození osobního majetku od dovozního cla — Pojem „věci určené pro potřeby domácnosti“ — Motorové vozidlo dovezené na území Unie — Vozidlo užívané členem rodiny vlastníka, který jej dovezl“)

(2012/C 331/17)

Jednací jazyk: lotyšština

Předkládající soud

Administratīvā rajona tiesa

Účastníci původního řízení

Žalobce: Laimonis Treimanis

Žalovaný: Valsts ieņēmumu dienests

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Administratīvā rajona tiesa Rīgas tiesu nams — Výklad čl. 7 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 918/83 ze dne 28. března 1983 o systému Společenství pro osvobození od cla (Úř. věst. L 105, s. 1) — Osvobození osobního majetku od dovozního cla — Pojem domácnost — Motorové vozidlo užívané pro potřeby domácnosti ve třetím státě — Důvod uvedení vozidla jeho vlastníkem, který se zdržuje převážně ve třetím státě, do členského státu Evropské unie za účelem jeho bezplatného užívání členem vlastníkovy rodiny, který přemístil své místo pobytu do uvedeného členského státu a před dovozem vozidla sdílel s vlastníkem tutéž domácnost

Výrok

Článek 2 a čl. 7 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 918/83 ze dne 28. března 1983 o systému Společenství pro osvobození od cla musí být vykládán v tom smyslu, že od dovozního cla může být osvobozeno osobní motorové vozidlo dovezené na celní území Evropské unie ze třetího státu za podmínky, že dovozce skutečně přenesl místo svého obvyklého pobytu na celní území Evropské unie, ověření čehož přísluší

vnitrostátnímu soudu. Motorové vozidlo, které bezplatně užívá člen rodiny tohoto dovozce, tj. člen jeho domácnosti či osoba, která je na něj převážně odkázána, ověření čehož přísluší vnitrostátnímu soudu, se považuje za vozidlo pro potřeby domácnosti dovozce a nárok na uvedené osvobození nezaniká v důsledku tohoto užívání.

(¹) Úř. věst. C 347, 26.11.2011.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 6. září 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Central Administrativo Sul — Portugalsko) — Portugal Telecom SGPS, SA v. Fazenda Pública

(Věc C-496/11) (¹)

(„DPH — Šestá směrnice — Článek 17 odst. 2 a článek 19 — Odpočty — Splatná nebo zaplacená daň ze služeb přijatých holdingovou společností — Služby, které mají přímou, bezprostřední a nepochybnou souvislost s plněními zdanitelnými na výstupu“)

(2012/C 331/18)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal Central Administrativo Sul

Účastníci/Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Portugal Telecom SGPS, SA

Žalovaná: Fazenda Pública

Za účasti: Ministério Público

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal Central Administrativo Sul — Výklad čl. 17 odst. 2 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1) — Odpočty — Splatná nebo zaplacená daň ze služeb přijatých holdingovou společností — Služby, které mají přímou, bezprostřední a nepochybnou souvislost s plněními zdanitelnými na výstupu

Výrok

Článek 17 odst. 2 a 5 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, musí být vykládán v tom smyslu, že taková holdingová společnost, jako je společnost dotčená v původním řízení, která vedle své hlavní činnosti spočívající ve správě obchodních podílů

společností, v nichž má plnou či částečnou kapitálovou účast, nabude zboží a získá služby, které dále fakturuje uvedeným společností, může odpočít částku daně z přidané hodnoty zaplacenou na vstupu za podmínky, že služby přijaté na vstupu mají přímou, bezprostřední a nepochybnou souvislost s hospodářskými plněními na výstupu zakládajícími nárok na odpočet. Využívá-li holdingová společnost uvedeného zboží a služby k ekonomickým plněním zakládajícím nárok na odpočet i k ekonomickým plněním nezakládajícím nárok na odpočet, lze odpočít pouze podíl daně z přidané hodnoty, který připadá na hodnotu prvního druhu plnění, a vnitrostátní správce daně může stanovit jednu z metod pro určení nároku na odpočet vymezených v uvedeném čl. 17 odst. 5 šesté směrnice. Jsou-li uvedené zboží a služby využity k hospodářským činnostem i k nehopodářským činnostem, čl. 17 odst. 5 šesté směrnice se nepoužije a metody odpočtu a rozdělení vymezují členské státy, které musí při výkonu této pravomoci zohlednit účel a systematiku šesté směrnice a stanovit v tomto ohledu způsob výpočtu, který objektivně odráží podíl vstupních výdajů, který skutečně připadá na každou z těchto dvou činností.

(¹) Úř. věst. C 362, 10.12.2011.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 6. září 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Lowlands Design Holding BV v. Minister van Financiën

(Věc C-524/11) (¹)

(„Společný celní sazebník — Kombinovaná nomenklatura — Sazební zařazení zboží — Kombinované pytle pro kojence a malé děti — Podpoložky 6209 20 00 nebo 6211 42 90“)

(2012/C 331/19)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Lowlands Design Holding BV

Žalovaný: Minister van Financiën

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hoge Raad der Nederlanden — Výklad přílohy I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02 s. 382) a nařízení Komise (ES) č. 651/2007 ze dne 8. června 2007 o zařazení určitého zboží do kombinované nomenklatury (Úř. věst. L 153, s. 3) — Spací pytle pro kojence a malé děti